

ikke slog til, og det er ogsaa rigtigt, hvad det ærede Medlem for Assenskredsen sagde overfor det ærede Medlem for Esbjergkredsen, at han ikke maatte bebrejde mig, at jeg ikke havde sat Bevillingen paa Finanslovsforslaget høgere. Det kan jeg nemlig ikke gøre, da Bevillingen er lovfæstet. Men jeg skal oplyse, at Ministeriet allerede i nogen Tid har haft en Ændring af Højskoleloven under Udarbejdelse. Den er ikke færdig, men med det første — i alt Fald i Løbet af dette Efteraar — tænker jeg at kunne forelægge Forslag om Ændring i Højskoleloven, hvor Beløbet da vil blive forhøjet.

De ærede Medlemmer for Svendborgkredsen (P. Andersen) og Holstebro-kredsen (Mølgaard-Nielsen) omtalte Hjemmet for vanføre. Det ærede Medlem for Svendborgkredsen lukkede Munden lidt højt op. Jeg tror ikke, man lige kan gaa til at oprette saa mange Hjem for vanføre, som han tænkte paa, et i København, et i Svendborg og et i det sydlige Jylland. Hjemmet for vanføre er et udmærket Hjem og har gjort sin store Nytte. Det var jo i lang Tid en privat Institution. Først for et Par Aar siden fik det et fast Statstilskud paa 150 000 Kr. Endvidere har det ekstraordinært i 1916—17 faaet en Bevilling paa andre 150 000 Kr., og ligesaa i 1917—18 ekstraordinært en Bevilling paa 140 000 Kr. Der ydes det altsaa ret rigelige Bevillinger. At flytte Hjemmet i dette Øjeblik tror jeg ikke lader sig gøre. Hjemmet ønsker ikke at blive flyttet for Tiden.

Det ærede 19de Medlem for Hovedstaden (Helga Larsen) dvælede ved den Forskel, der var paa Statens Udgifter til Elever paa Braaskovgaard, i Plejehjemsforeningerne og i Børnehjemmene: paa Braaskovgaard kostede en Elev Staten omtrent 1 200 Kr., Plejehjemsforeningerne fik 12 Kr. 50 Øre pr. Barn og Børnehjemmene fik indtil 70 Kr. pr. Barn. Jeg vil tro, at det ærede Medlem har regnet disse Tal rigtigt ud. Jeg har ikke regnet dem nøje efter, men det er vist omtrent rigtigt. Det kunde nok synes at være ret store Forskelle, men uden i denne sene Time at komme dybt ind paa Spørgsmaalet, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at der er ret stor Forskel paa en Opdragelsesanstalt som Braaskovgaard, som tager Elever, der har været stærkt paa Afveje, og Plejehjemsforeningerne, som modtager Børn, der ikke har været paa Afveje, men er forældreløse eller i anden Anledning skal hjælpes, og ligesaa Børnehjemmene. Jeg tror ikke, disse Institutioner helt kan sammenlignes. Men derfor skal

jeg ikke nægte, at Forholdet mellem Statens forskellige Ydelser maaske ikke er helt rigtigt.

Det ærede Medlem fra Mors (S. C. Nørsgaard) nævned, at der enkelte Steder kunde findes Mellemkoleklasser, som havde et Børnetal paa op til 40—50. Det er ganske vist for meget, selv om den gennemsnitlige Klassekvotient ved vedkommende Skole holder sig indenfor Loven paa 35 eller 37 Børn. Men jeg kender ikke noget til dette Forhold, det er ikke kommet til Ministeriets Kundskab, og heller ikke Ministeriets Konsulent i Skolesager kender noget dertil. Der maatte i alt Fald foreligge noget bestemt, for at man kunde skride ind.

Det ærede Medlem fra Nykøbing F. (Valdemar Olsen) ønskede et Gymnastikhus ved Nykøbing F.s Katedralskole. Alle-rede for flere Aar siden erhvervede man en Grund til et saadant Gymnastikhus for at være sikker paa at have Grunden, naar man skulde til at bygge. For 2—3 Aar siden fremkom imidlertid Rektor dernede med et Forslag, ikke just om at bygge et Gymnastikhus, men om paa denne Grund at lægge en ny Skolebygning til Udvidelser, som der paa visse Omraader trængtes til paa Skolen. Det kunde Ministeriet ikke gaa med til, da Grunden var købt til et nyt Gymnastikhus. Man ordnede det derfor i Stedet for paa en Maade, som Rektor mente lod sig anvende, nemlig saaledes, at man i den nuværende Skolebygning Tagetage fik en Udvidelse til de Ting, som manglede — jeg husker ikke i Øjeblikket, hvad det var. At der trænges til et Gymnastikhus, er maaske rigtigt. Der kunde derfor være Tale om at bygge et saadant, ikke saa meget om Udvidelser til de andre Ting, det ærede Medlem nævned, for dem tror jeg, man har faaet ved den stedfundne Forandring af den nuværende Skolebygning Tagetage. Det Gymnastikhus, der findes, kan imidlertid bruges, og da man rimeligvis i Aar ved 3 højere Almenskoler ude i Provinserne skal have for de to's Vedkommende helt nye Bygninger og for den enes en ret stor Udvidelse, er Bevillingen til dette Formaal i Aar vistnok saa stor, at man maa udsætte den af det ærede Medlem ønskede Bevilling til kommende Aar.

Det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg) omtalte Musikken. Det ærede Medlem mente, at Staten ikke var tilstrækkelig opmærksom paa at yde de fornødne Bevillinger, og særlig fremhævede det ærede Medlem, at danske Komponister ikke havde Lejlighed til — jeg husker ikke hans Ord, men de gik nærmest ud paa, at